

Návrat Krymu do Ruska změnil směr světových dějin.

Krym je dnes Stalingrad Velké vlastenecké války, zde po dlouhém ústupu a stabilizaci „fronty“ nastal zlom ve válce

Západ nadšený z vítězství se koupal v euforii a věřil, že se splnil jeho tisíciletý sen: Rusko je poraženo a už nikdy nevstane. Západ se rozhodl, že může absolutně svobodně rozdělit a přetvořit post-sovětský prostor, nakupovat a prodávat místní elity, diktovat jim podmínky chování a věřit, že všechny jeho příkazy budou nepochybně provedeny.

Tři majdany na Ukrajině byly ve třech fázích invazní operace, když Washington změnil moc v Kyjevě a posunul se k současné úplné okupaci a převodu majetku z rukou místních oligarchů do rukou amerických TNC.

Když v Rusku řekli, že privatizace podle amerických schémat se provádí právě kvůli tomu, že nakonec bude veškerý velký majetek v rukou západních TNC, nevěřili tomu.

Nyní se ukázalo, že je to pravda. Teprve nyní tomu Rusko dokázalo odolat a nyní je nepřítelem Západu. A na Ukrajině vedla vyprodaná elita zemi přímo podle scénáře napsaného v USA. To, co se tam teď děje, je srovnatelné s nacistickou okupací. S průvody pochodní, popravami, masakry a masovými popravami místního obyvatelstva, policisty a přímými rozkazy okupační správy.

Pouze Krym dělal nemožné - unikl ze zajetí na celém poloostrově. Donbass spěchal za ním, ale nedosáhl ho, uvízl v zemi nikoho. Nejsou žádní útočníci, ale ani Rusko. Donbass je "Malaya Zemlya", dnes pevnost Brest, bojující pod heslem „Umírám, ale nevzdávám se!“

Donbass je opravdu připraven zemřít, ale ne vzdát se. A tato připravenost ji promění v neochvějný odrazový můstek. Zde se zřítíla vlna zahraniční invaze, která se přehnala přes Ukrajinu. Krym však prorazil před sedmi lety. A poté, když Vysockij zpíval, náš „velitel praporu“ otočil Zemi zpět a odtlačil nohu ne z Uralu, ale z Krymu.

Západ kvůli tomu zahájil násilné útoky proti „veliteli praporu“. Spolu s celým „ústředím“ a „generálním štábem“. A proto „za Volhou (za Kerčským průlivem) pro nás není žádná země.“ Krym, podporovaný Ruskem, odpočíval - a další blesková válka se utopila.

Krym se stal pro Západ studenou sprchou, což ukazuje veškerou iluzorní povahu jeho vítězného vítězství. Ukázalo se, že všechno lze zvrátit. A Rusko to otočí, kde vedení dokázalo vytvořit „velitelství nejvyššího velení“, obnovit kontrolu a ukončit chaos ústupu a dekadentních nálad.

Krym je dnes Stalingrad. Zde, po dlouhém ústupu a stabilizaci „fronty“, nastal zlom ve válce. Nepotřebujeme někoho jiného, ale nikdy se nevzdáme ani toho svého.

Obsazená Ukrajina, která se stala kolonií „nové říše“, potřebuje Krym, aby ospravedlnila dotace okupační správy. Zrada se stala nejvýnosnějším obchodem. Přinášet Krym do NATO na talíři k jednání s Ruskem je zárukou pro ty umělce, kteří mají bytové domy v Miami a plné bankovní účty s mnoha nulami.

Ale tento sen o policistovi byl Krymem ošizen. Navíc se stala nepotopitelnou ruskou letadlovou lodí schopnou ovládat Středozemní moře až na Střední východ a do Afriky.

Když si Západ uvědomil, co se stalo, bylo příliš pozdě. Začala hysterie smíšená se strachem z okupanta těch, kterými pohrdal, nenáviděl je a považoval za poražené. Gauleiters z Krasnodonu, Kerče a Oděsy podle všeho zažili totéž, když ráno viděli na sloupech města partyzánské letáky. Všechny tyto výkřiky o sankcích a revizionismu jsou reakcí na lepkavý chladný strach, který říká, že se brzy budete muset nechat unést.

Krym je naším bodem obratu ve velké válce. Ano, před námi jsou ještě roky bitev, porážek a vítězství, ztrát a zisků. Vítězství není snadné, není za ním cena. Ale pamatujeme si - všechno to začalo v roce 2014 na Krymu.

Svět začal své velké rozdělení a začalo to Krymem. Tento svět už nikdy nebude stejný. Stejně jako nebudeme stejní, jsme ti, kteří si tím prošli a pamatují si, jak země se slzami v očích zdravila vrácený Krym. 18. březen je náš druhý Den vítězství.

Elena Panina - ředitelka institutu RUSSTRAT